DECYZJA RADY

z dnia 19 listopada 2004 r.

upoważniająca Niemcy do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku [1], w szczególności jej art. 27 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Pismem zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 22 marca 2004 r. władze niemieckie wystąpiły z wnioskiem o przyznanie upoważnienia celem dalszego stosowania odstępstwa przyznanego na mocy art. 1 decyzji Rady 2000/186/WE [2].

(2) Pozostałe Państwa Członkowskie poinformowano o przedmiotowym wniosku w dniu 6 sierpnia 2004 r.

(3) Przedmiotowy środek stanowiący odstępstwo ma na celu całkowite wyłączenie wydatków na dobra i usługi z prawa odliczenia VAT, w przypadku gdy dobra i usługi wykorzystywane są w ponad 90 % dla celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie dla celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Przedmiotowy środek stanowi odstępstwo od art. 17 dyrektywy 77/388/EWG zmienionej art. 28f wspomnianej dyrektywy i jest uzasadniony potrzebą uproszczenia procedury naliczania VAT; zmienia on kwotę podatku wymaganego w fazie ostatecznego spożycia jedynie w nieznacznym stopniu.

(4) Upoważnienie wygasło w dniu 30 czerwca 2004 r. [3], mimo że sytuacja prawna, jak również fakty uzasadniające zastosowanie przedmiotowego środka upraszczającego nie zmieniły się i zachodzą w dalszym ciągu.

(5) W ostatnim wyroku z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-17/01 Trybunał postanowił, że przeprowadzenie procedury przed przyjęciem decyzji Rady 2000/186/WE nie ujawniło nieprawidłowości mogącej naruszyć ważność wspomnianej decyzji; w związku z tym Niemcy powinny być upoważnionie do dalszego stosowania środków upraszczających do 31 grudnia 2009 r.

(6) Niniejsze odstępstwo nie wpłynie negatywnie na własne środki Wspólnoty pochodzące z VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG, upoważnia się Niemcy do wyłączenia wydatków na dobra i usługi z prawa odliczenia VAT w przypadku gdy rzeczone dobra i usługi wykorzystywane są w ponad 90 % dla celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, dla celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 listopada 2004 r.

W imieniu Rady
J. P. H. DONNER
Przewodniczący

---

[1] Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).
[2] Dz.U. L 59 z 4.3.2000, str. 12.
[3] Decyzja 2003/354/WE (Dz.U. L 123 z 17.5.2003, str. 47).